

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 czerwca 2026 r.

DZP-2.93.2.2025.KK

Decyzja nr DZP-11/2026

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1, ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Erontrans spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim (KRS 0000188378, NIP 5890011743), obejmującego okres trzech kolejnych miesięcy: sierpień, wrzesień i październik 2024 roku

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące: sierpień, wrzesień i październik 2024 roku przez Erontrans spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Erontrans spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim administracyjną karę pieniężną w wysokości 185 542,79 zł (słownie: sto osiemdziesiąt pięć tysięcy pięćset czterdzieści dwa złote 79/100), płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 1790), dalej również „Ustawa”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Erontrans spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim kosztami niniejszego postępowania w wysokości 95,12 zł (słownie: dziewięćdziesiąt pięć złotych 12/100),
2. zobowiązuje Erontrans spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2025 r. poz. 1714), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	4
II. Przedmiot postępowania	7
III. Ustalenia faktyczne	7
1. Strona postępowania	7
2. Podstawa dokonywanych ustaleń	8
3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne	9
3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych	10
3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	13
3.3. Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	14
3.4. Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.....	16
IV. Ocena prawna	18
1. Erontrans sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy .	18
2. Przestanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania.....	19
2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	21
2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych	27
3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania	30
V. Kara pieniężna.....	30
1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej	30
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary	34
3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej	39
3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej	39
3.2. Miarkowanie kary pieniężnej	41
3.3. Wysokość kary pieniężnej	46
VI. Koszty postępowania	47
VII. Pouczenie	48

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”), działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Erontrans spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim (dalej także: „Strona” lub „Strona postępowania”).
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa Urzędu analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę postępowania, w okresie obejmującym trzy kolejne miesiące: sierpień, wrzesień i październik 2024 roku, może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13e ust. 2 i 3 w zw. z art. 13c ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu, postanowieniem z 17 września 2025 r. (doręczonym Stronie 24 września 2025 r.), wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Erontrans spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim, obejmujące okres: sierpień, wrzesień i październik 2024 roku, tj. trzy kolejne miesiące przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) Następnie Prezes Urzędu na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, pismem z 30 września 2025 r. (Wezwanie 1), wystąpił do Strony o przekazanie informacji i dowodów dotyczących zawieranych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami w okresie objętym postępowaniem, a także do przekazania informacji dotyczących okoliczności mających wpływ na wymiar kary, o których mowa w art. 13v ust. 7 oraz art. 13v ust. 2b Ustawy. Prezes Urzędu wezwał również Stronę do złożenia oświadczenia o posiadanym w roku 2024 statusie przedsiębiorcy oraz wskazania podmiotów należących do tej samej co Strona grupy kapitałowej.

- (5) W odpowiedzi na wezwanie, Strona postępowania, przy piśmie z 22 grudnia 2025 r. przekazała wymagane dokumenty i wyjaśnienia, w tym, w pliku MS Excel, zestawienie informacji o świadczeniach pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania, a także umowy i oraz inne dokumenty kontraktowe, takie jak: dokumenty zleceń, wydruki ksiąg podawczych, protokoły odbioru towaru. Ponadto złożyła oświadczenie o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy w 2024 roku. W treści pisma Strona postępowania poinformowała również, że stwierdziła wystąpienie okoliczności wskazanych w art. 13v ust. 7 Ustawy dotyczących wpływu siły wyższej na nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz złożyła wyjaśnienia dotyczące okoliczności wskazanych w art. 13v ust. 2b Ustawy, które Prezes Urzędu bierze pod uwagę przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej.
- (6) Mając na celu zgromadzenie dodatkowego materiału dowodowego, służącego weryfikacji spełnienia przez Stronę świadczeń pieniężnych, pismem z 22 stycznia 2026 r. (Wezwanie 2) Prezes Urzędu wezwał Stronę do złożenia wyjaśnień, przekazania dodatkowych informacji i przedłożenia niezbędnych dowodów w następującym zakresie:
- ponownego przekazania umów i innych dokumentów kontraktowych,
 - przekazania faktur korygujących,
 - przedłożenia oświadczeń o posiadanym statusie przedsiębiorcy, dotyczących kontrahentów Strony,
 - uszczegółowienia złożonych przez Stronę w piśmie z 22 grudnia 2025 r. wniosków dowodowych poprzez precyzyjne wskazanie świadków oraz określenie faktów, które mają być potwierdzone zeznaniami wraz ze wskazaniem szczegółowej listy pytań kierowanych do świadków.
- (7) W odpowiedzi na wezwanie Strona postępowania przy piśmie z 30 stycznia 2026 r. przekazała żądane umowy i dokumenty kontraktowe, zaś przy piśmie z 10 lutego 2026 r. przekazała pozostałe wymagane wezwaniem z 22 stycznia 2026 r. dokumenty i wyjaśnienia, w tym dokumenty kompensat.
- (8) W wyniku przeprowadzonej analizy dokumentów i informacji przekazanych przez Stronę postępowania Prezes Urzędu uznał, że złożony do postępowania materiał dowodowy wymaga uzupełnienia, w związku z czym pismem z 13 lutego 2026 r. (Wezwanie 3) wezwał Stronę do przedstawienia dodatkowych dowodów odnoszących się do uzgodnionych z dostawcami warunków i terminów płatności, w tym w szczególności umów oraz innych dokumentów kontraktowych, na podstawie których doszło do konkretnej dostawy towaru lub wykonania usługi.

- (9) Pismem z 16 marca 2026 r. Strona przekazała żądane dokumenty, przekazując m.in.: umowy oraz oświadczenia zmieniające terminy zapłaty.
- (10) Postanowieniem z 29 kwietnia 2026 r. Prezes Urzędu odmówił uwzględnienia wniosku Strony, zawartego w treści pisma z 22 grudnia 2025 r., o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków: [informacje prawnie chronione] jak również dowodu z zeznań przedstawiciela Strony postępowania w osobie prezesa zarządu Erontrans sp. z o.o. [informacja prawnie chroniona].
- (11) Stosownie do treści art. 10 § 1 k.p.a., pismem z 29 kwietnia 2026 r. Strona została poinformowana o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie Prezes Urzędu, kierując się treścią art. 9 k.p.a. przedstawił Stronie ustalenia faktyczne w zakresie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i poinformował o zamiarze nałożenia kary na Stronę postępowania.
- (12) Pismem z 19 maja 2026 r. Strona przedstawiła stanowisko co do zebranych dowodów i dokonanych na ich podstawie ustaleń przez Prezesa Urzędu. Strona zakwestionowała odmowę przeprowadzenia dowodów z osobowych źródeł dowodowych przez Prezesa Urzędu w postanowieniu z 29 kwietnia 2026 r. argumentując, że przywołane okoliczności, które miały zostać wykazane dowodami z zeznań świadków i przesłuchania prezesa zarządu Erontrans sp. z o.o. w charakterze strony trudno uznać za możliwe do udowodnienia umowami lub fakturami. Strona utrzymywała, że odmowa przeprowadzenia dowodów była przedwczesna, co powoduje, że ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie nie mają charakteru wyczerpującego, co z kolei przejawia się nieustaleniem istotnych dla rozstrzygnięcia faktów. W dalszej kolejności Strona wywodziła, że w realiach sprawy mamy do czynienia z emanacją siły wyższej w postaci czynników makroekonomicznych, wynikłych z inwazji Rosji na Ukrainę w lutym 2022 roku i dopuszczenia ukraińskich przewoźników do wykonywania przewozów na terenie RP na preferencyjnych zasadach, jak również czynników mikroekonomicznych w postaci [informacja prawnie chroniona]. W ocenie Strony, jeżeli art. 13v ust. 7 Ustawy miałby znajdować zastosowanie jedynie w przypadkach, w których siła wyższa doprowadziła do utraty płynności finansowej - a zatem do niewypłacalności Strony lub przynajmniej jej zagrożenia - to ww. przepis stanowiłby regulację skierowaną do niezwykle wąskiego lub wręcz pustego zbioru uczestników obrotu. Wywodziła, że zadłużenie powstałe na skutek oddziaływania siły wyższej należałoby bowiem wówczas utożsamiać z tym wskazanym w art. 3 ust. 1 Ustawy, zgodnie z którym jej przepisów nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego

2003 r. - Prawo upadłościowe oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (tj. przypadków, w których płynność finansowa podmiotu, który popadł w opóźnienie w płatnościach, nie została zachowana, lecz utracona). Tym samym, Strona podtrzymała swoje stanowisko, że ww. okoliczności natury makroekonomicznej i mikroekonomicznej należy zakwalifikować jako siłę wyższą w rozumieniu art. 13v ust. 7 Ustawy, uzasadniającą odstępianie od wymierzenia Stronie administracyjnej kary pieniężnej.

II. Przedmiot postępowania

- (13) Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie, czy w okresie objętym postępowaniem, tj. w trzech następujących po sobie miesiącach: sierpień, wrzesień i październik 2024 roku, Strona postępowania nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 13b ust. 2 Ustawy, a zatem ustalenie, czy doszło do naruszenia przez nią zakazu administracyjnego, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy. W tym celu konieczne było ustalenie sumy wartości świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które Strona spełniła po terminie albo których nie spełniła w tym okresie, pomimo upływu terminu zapłaty.

III. Ustalenia faktyczne

1. Strona postępowania

- (14) Prezes Urzędu ustalił, że Erontrans spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pruszczu Gdańskim jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000188378. Jej głównym przedmiotem działalności jest transport drogowy towarów. Kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotów prywatnych.

Dowód: Odpisy z rejestru przedsiębiorców KRS aktualne na dzień 16 września 2025 r. [001] i na dzień 5 czerwca 2026 r. [024].

- (15) Prezes Urzędu przyjął, że w odniesieniu do transakcji handlowych poddanych analizie w toku postępowania Strona posiadała status dużego przedsiębiorcy. Prezes Urzędu oparł się przy tym na oświadczeniu Strony zawartym w treści pisma z 22 grudnia 2025 r., gdyż nie budziło ono jego wątpliwości, co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Dowód: Pismo Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.24].

- (16) Prezes Urzędu ustalił również, że do dnia wydania niniejszej decyzji, na portalu publicznym Krajowego Rejestru Zadłużonych Ministerstwa Sprawiedliwości (<https://krz.ms.gov.pl/>) nie obwieszczano: o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości Strony postępowania, o ogłoszeniu

jej upadłości, czy też otwarciu w stosunku do niej postępowania restrukturyzacyjnego. Również w Dziale 6 w Rubrykach 5-7 odpisu z rejestru przedsiębiorców KRS Strony brak wzmianki o postępowaniu upadłościowym, restrukturyzacyjnym czy naprawczym.

2. Podstawa dokonywanych ustaleń

- (17) Punktem wyjścia dla dokonywanych ustaleń faktycznych były informacje dotyczące świadczeń pieniężnych wynikających z zawartych przez Stronę postępowania transakcji handlowych. Informacje te zostały przedstawione przez Stronę, na żądanie Prezesa Urzędu w trybie art. 13f Ustawy, w formie Tabeli nr 1 w pliku MS Excel pod nazwą [informacja prawnie chroniona], przekazanej w wersji podpisanej przy piśmie z 22 grudnia 2025 r. (dalej: „Tabela nr 1”).
- (18) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione okolicznością, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiada kompletną wiedzę, którą mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu.
- (19) Informacje zawarte w Tabeli nr 1 podlegały weryfikacji w oparciu o wyjaśnienia Strony zawarte w pismach z 22 grudnia 2025 r., 30 stycznia 2026 r., 10 lutego 2026 r. oraz 16 marca 2026 r. i dowody przedłożone przez Stronę postępowania w odpowiedzi na wezwania Prezesa Urzędu, w szczególności: dane z ewidencji i deklaracji podatkowej Strony (JPK_V7), dane zawarte w wyciągach bankowych w plikach JPK_WB oraz w potwierdzeniach pojedynczych transakcji bankowych, faktury zakupu i faktury korygujące, umowy, oświadczenia, zamówienia, zlecenia wykonania usług, raporty i protokoły, wyciągi z systemu finansowo - księgowego Strony. Obok powyższych dowodów, w postępowaniu wykorzystane zostały informacje z publicznie dostępnych rejestrów i baz dotyczące Strony postępowania oraz jej kontrahentów (KRS, CEIDG) oraz publikowane na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego ogłoszenia dotyczące średnich kursów walut.
- (20) Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, mając na względzie zakres przedmiotowy postępowania określony w wezwaniu Prezesa Urzędu z 30 września 2025 r., Prezes Urzędu zastosował przepisy Ustawy wskazujące, które świadczenia pieniężne lub inne świadczenia o charakterze pieniężnym nie podlegają analizie w niniejszym postępowaniu, bowiem podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy lub pominięciu, a w tym:
- art. 3 pkt 1 i 2 Ustawy, który stanowi, że przepisów Ustawy nie stosuje się do długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2025 r. poz. 614 ze zm.) oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r.

- Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2026 r. poz. 533), odpowiednio od dnia ogłoszenia upadłości albo od dnia otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego oraz umów, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 38 ze zm.),

– art. 13b ust. 4 Ustawy, który stanowi, że przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:

- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
- 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz.U. z 2025 r. poz. 1526 ze zm.)

- i w przypadku zidentyfikowania takich świadczeń w zebranych materiałach dowodowych, wyłączył je z dalszej analizy.

(21) Mając na uwadze ramy czasowe niniejszego postępowania oraz brzmienie art. 13b ust. 2 Ustawy, z którego wynika, że nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych dotyczy wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, dokonując ustalenia sumy wartości tych świadczeń w niniejszym postępowaniu, Prezes Urzędu pominął w szczególności następujące świadczenia pieniężne, wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1:

- a) świadczenia pieniężne spełnione w całości przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 sierpnia 2024 r.,
- b) świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 października 2024 r. lub później,
- c) świadczenia pieniężne spełnione w terminie.

3. Zakwestionowane świadczenia pieniężne

(22) W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania spełniła po terminie zapłaty albo nie spełniła do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem pomimo upływu terminu zapłaty (dalej: „Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne”).

(23) Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały zaprezentowane w Tabeli A stanowiącej załącznik do decyzji. Tabela ta zawiera wykaz wymagalnych świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie i niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których terminowość ich spełnienia została oceniona względem terminu zapłaty uzgodnionego z kontrahentem w umowie. Wykaz ten identyfikuje każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne poprzez wskazanie: numeru identyfikacji podatkowej (NIP) kontrahenta Strony postępowania - dostawcy towarów lub usług, numeru faktury potwierdzającej dostawę towaru lub usługi, daty zakupu, terminu zapłaty obowiązującego Stronę, daty spełnienia przez Stronę świadczenia pieniężnego na rzecz dostawcy, wartości i waluty świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury oraz wartości tego świadczenia, które Prezes Urzędu ustalił jako spełnione po terminie lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem. Każde Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne posiada również przypisaną liczbę porządkową nadaną mu przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1. Ponadto, dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazana została liczba dni opóźnienia w jego spełnieniu wraz z odpowiednią grupą opóźnień od WŚ1 do WŚ5, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy. W kolumnie pod nazwą „Kategoria zdarzenia” Prezes Urzędu zamieścił adnotacje odnoszące się do ustalonych w toku postępowania szczególnych okoliczności dotyczących danego świadczenia pieniężnego, opisanych w dalszej treści niniejszego pisma.

3.1. Świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych

- (24) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 4 pkt 1a Ustawy świadczeniem pieniężnym jest wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, czyli w umowie, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością (art. 4 pkt 1 Ustawy).
- (25) Na podstawie numerów identyfikacji podatkowej, nazw oraz form prawnych kontrahentów Strony, wskazanych w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych w ewidencji podatkowej (JPK_V7), na fakturach VAT i w umowach, a także w oparciu o dane publicznie dostępne w rejestrach przedsiębiorców (KRS i CEIDG), Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne byli przedsiębiorcy, a zatem podmioty, do których stosuje się przepisy Ustawy (art. 2), nie będące jednak podmiotami publicznymi.

Dowody:

- Tabela nr 1 pn. [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.21],
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.25-34],
- Umowy, zlecenia, wyciągi z systemu finansowo - księgowego, protokoły odbiorów, stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.05, 010.06, 010.09, 010.25-34], 30 stycznia 2026 r. [013.01], 16 marca 2026 r. [020.06-26],
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.08], 10 lutego 2026 r. [014.05-27], 16 marca 2026 r. [020.27].

- (26) Na tej samej podstawie Prezes Urzędu ustalił również, że w nazwach kontrahentów, wskazanych w Tabeli A nie znajdują się oznaczenia: „bank”, „kasa”, „kasa oszczędnościowo-kredytowa”, „unia kredytowa”. Żaden z kontrahentów nie znajduje się też w zestawieniu notyfikacji dotyczących działalności instytucji kredytowych na terytorium RP poprzez oddział, publikowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego na stronie internetowej https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/zestawienie_notyfikacji_dot_dzialnosci_instucji_kredytowych_na_terytorium_RP_poprzez_oddzial.
- (27) Nadto, z analizy tej wynika również, że w firmie żadnego z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie ma następujących oznaczeń: „towarzystwo ubezpieczeń”, „zakład ubezpieczeń”, „towarzystwo ubezpieczeń i reasekuracji” albo „zakład ubezpieczeń i reasekuracji” oraz odpowiednich skrótów: „TU”, „ZU”, „TUiR” albo „ZUiR”; „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych” i skrótu: „TUW”; „towarzystwo reasekuracji”, „towarzystwo reasekuracyjne” albo „zakład reasekuracji” oraz skrótów: „TR” albo „ZR”; „towarzystwo reasekuracji wzajemnej” oraz skrótu: „TRW”.
- (28) Prezes Urzędu ustalił również, że kontrahenci Strony wskazani w Tabeli A nie należą do tej samej, co Strona grupy kapitałowej. W tym zakresie Prezes Urzędu oparł swe ustalenia na pochodzącej od Strony informacji o podmiotach należących do wspólnej grupy kapitałowej. Prezes Urzędu uznał te informacje za wiarygodne, bowiem Strona posiada najlepszą wiedzę o swych relacjach z innymi przedsiębiorcami, z których mogą wynikać uprawnienia dające jej możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje innych podmiotów lub dające innym przedsiębiorcom możliwość wywierania decydującego wpływu na decyzje Strony postępowania albo pozostawania z innymi przedsiębiorcami w takiej relacji w stosunku do przedsiębiorcy, w której wywiera on decydujący wpływ na Stronę i tych innych przedsiębiorców.

Dowód: Informacja o podmiotach należących do grupy kapitałowej, przekazana przez Stronę w piśmie z 22 grudnia 2025 r. [010.24].

(29) Z zebranego materiału dowodowego, w szczególności: informacji podanych przez Stronę w Tabeli nr 1, treści przedłożonych przez nią faktur VAT i umów oraz danych z ewidencji podatkowej (JPK_V7) wynika również, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. wykonanie usługi lub dostawę towaru. Wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają zatem z umów o charakterze odpłatnym. Fakt wystawienia przez kontrahentów faktur VAT potwierdzających zawarcie tych umów, ujęcie ich w ewidencji podatkowej i przesłanie przez Stronę do urzędu skarbowego w formie plików JPK_V7, a także treść faktur VAT, świadczą również o zawarciu tych umów w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością.

Dowody:

- Tabela nr 1 pn. [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.21],
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.25-34],
- Umowy, zlecenia, wyciągi z systemu finansowo - księgowego, protokoły odbiorów, stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.05, 010.06, 010.09, 010.25-34], 30 stycznia 2026 r. [013.01], 16 marca 2026 r. [020.06-26],
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.08], 10 lutego 2026 r. [014.05-27], 16 marca 2026 r. [020.27].

(30) Jednocześnie, biorąc pod uwagę powyższe dowody Prezes Urzędu ustalił, że umowy, z których wynikał obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie obejmowały czynności bankowych, o których mowa w art. 5 Prawa bankowego, ani nie były zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(31) Nadto, na podstawie informacji o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi, podanej przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu ustalił w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, że Strona otrzymała świadczenia niepieniężne przed upływem uzgodnionych przez strony transakcji handlowych terminów zapłaty. Zdaniem Prezesa Urzędu informacje o dacie dostawy towaru lub wykonania usługi podane przez Stronę w Tabeli nr 1 są miarodajne, albowiem Strona posiada najpełniejszą wiedzę, co do tej okoliczności. Jako, że podane przez Stronę informacje - w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów - nie budziły wątpliwości Prezesa Urzędu, kwestia ta nie wymagała dalszych wyjaśnień. Powyższe pozwala na przyjęcie, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią wynagrodzenie za otrzymany przez Stronę towar lub wykonaną na jej rzecz usługę.

Dowód: Tabela nr 1 pn. [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.21].

- (32) Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu ustalił, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zaprezentowane w Tabeli A stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy.

3.2. Terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (33) Podstawę do ustalenia terminów zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych stanowiły daty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy”. Prezes Urzędu zweryfikował informacje wskazane przez Stronę z treścią przedłożonych przez nią w tym zakresie dowodów, w tym: umów, zamówień, zleceń wykonania usług, faktur VAT, oświadczeń, raportów oraz wyciągów z systemu finansowo - księgowego Strony. Prezes Urzędu w tym zakresie uwzględnił również wyjaśnienia oraz oświadczenia składane przez Stronę w toku postępowania.

Dowody:

- Tabela nr 1 pn. [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.21],
 - Umowy, zlecenia, wyciągi z systemu finansowo - księgowego, protokoły odbiorów, oświadczenia zmieniające terminy zapłaty, stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.05, 010.06, 010.09, 010.25-34], 30 stycznia 2026 r. [013.01], 16 marca 2026 r. [020.06-26],
 - Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.08], 10 lutego 2026 r. [014.05-27], 16 marca 2026 r. [020.27].
- (34) Dokonując opisanych powyżej ustaleń, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w Tabeli A w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)”.
- (35) Wyjątek w tym zakresie stanowią terminy zapłaty świadczeń pieniężnych należnych kontrahentom: [informacje prawnie chronione], wobec których Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty świadczeń pieniężnych na podstawie przedłożonych umów i zleceń transportowych, które były odmienne od wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1. W tych przypadkach w Tabeli A w kolumnie „Kategoria zdarzenia” widnieje adnotacja „zmiana terminu zapłaty zgodnie z umową/zleceniem”.

Dowody: Umowy i zlecenia, stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.05, 010.06, 010.09, 010.25-34], 30 stycznia 2026 r. [013.01], 16 marca 2026 r. [020.06-26].

- (36) Prezes Urzędu uwzględnił również wyjaśnienia Strony i przekazane oświadczenia o przedłużeniu terminów zapłaty świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami: [informacje prawnie chronione].
Dowody: Oświadczenia stanowiące załączniki do pism Strony z 30 stycznia 2026 r. [013] oraz 16 marca 2026 r. [020.06, 07, 09, 13].
- (37) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego⁴.
- (38) Prezes Urzędu ustalił, że kontrahentami Strony postępowania w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, obok przedsiębiorców dużych, byli również mikroprzedsiębiorcy, mali- i średni przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”). Prezes Urzędu dokonał tych ustaleń zarówno na podstawie informacji przekazanych przez Stronę postępowania, jak również na podstawie ogólnodostępnych danych zawartych w rejestrach przedsiębiorców i sprawozdaniach finansowych.
- (39) Jednocześnie, Prezes Urzędu ustalił, że terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 jako terminy wynikające z umów zawartych z kontrahentami posiadającymi status MŚP nie naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, czyli nie przekraczały 60 dni, liczonych od dnia doręczenia Stronie faktury, potwierdzającej dostawę towaru lub wykonanie usługi. Wobec powyższego, w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych z kontrahentami MŚP Prezes Urzędu oceniał terminowość spełnienia tych świadczeń względem terminów umownych.
- (40) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w terminach zapłaty wskazanych w Tabeli A, a zatem wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

3.3.Daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (41) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie zapłaty w okresie objętym postępowaniem. Daty spełnienia tych

⁴ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2025 r. poz. 1071 ze zm.), dalej: „k.c.”.

świadczeń zostały wskazane w Tabeli A w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego”.

(42) W ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług, Strona postępowania rozliczała swoje zobowiązania (spełniała świadczenia pieniężne) w formie przelewów bankowych, zarówno pojedynczych dotyczących jednej faktury, jak również w formie przelewów zbiorczych obejmujących wiele faktur.

(43) Wobec powyższego, Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia przede wszystkim o dane zawarte w wyciągach bankowych przekazanych przez Stronę w formie plików JPK_WB.

Dowody: Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.25 - 34].

(44) W przypadku wątpliwości co do faktu oraz daty spełnienia świadczenia potwierdzonego konkretną fakturą VAT, wynikających z braku wskazania w JPK_WB numeru faktury VAT, Prezes Urzędu ustalił daty spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w oparciu o wyjaśnienia Strony postępowania i dodatkowe dowody, w szczególności przekazane przez Stronę wydruki wyciągów z rachunków bankowych.

Dowody: Wydruki wyciągów z rachunków bankowych, potwierdzenia przelewów stanowiące załączniki do pisma Strony z 10 lutego 2026 r. [014.28-35].

(45) Jako datę spełnienia Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wskazano datę operacji na rachunku bankowym Strony zgodnie z informacjami zawartymi w plikach JPK_WB oraz pozostałych wyciągach bankowych i potwierdzeniach transakcji bankowych.

(46) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, dla których Strona wskazała w Tabeli nr 1, że dokonała ona potrącenia wymagalnej wierzytelności przysługującej jej od kontrahenta (całości lub części kwoty wynikającej z faktury), Prezes Urzędu ustalił, że datą spełnienia świadczenia pieniężnego była data dokonania potrącenia. Daty te zostały wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 wraz z podaniem szczegółów dotyczących potrącenia (w tym w szczególności oznaczenia dokumentu, z którego wynikała wierzytelność wzajemna wraz z informacją o jej wymagalności), które to informacje zostały zweryfikowane w treści przedłożonych w tym zakresie dowodów. W tych przypadkach w Tabeli A w kolumnie „Kategoria zdarzenia” widnieje adnotacja „potrącenie”.

Dowody: Dokumenty kompensat stanowiące załączniki do pism Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.070] oraz 10 lutego 2026 r. [017.01].

(47) W odniesieniu do Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Strona w Tabeli nr 1 wskazała datę spełnienia świadczenia pieniężnego wykraczającą poza okres objęty postępowaniem tj. przypadającą po 31 października 2024 r., a z dowodów zgromadzonych w sprawie nie wynikało nic innego, Prezes Urzędu uznał, że świadczenia te nie zostały

spełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem. W tych przypadkach w Tabeli A w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” widnieje znak „-”.

Dowody:

- Tabela nr 1 pn. [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.21],
- Pliki JPK_WB stanowiące załączniki do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.25 - 34],
- Wydruki wyciągów z rachunków bankowych, potwierdzenia przelewów stanowiące załączniki do pisma Strony z 10 lutego 2026 r. [014.28-35],
- Dokumenty kompensat stanowiące załączniki do pism Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.070] oraz 10 lutego 2026 r. [017.01].

3.4.Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

(48) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania była zobowiązana do zapłaty na rzecz kontrahentów wynagrodzenia w wysokości wynikającej z zawartych z nimi umów i wystawionych na ich podstawie faktur wskazanych w Tabeli nr 1 i zweryfikowanych przez Prezesa Urzędu w tym zakresie w ewidencji JPK_V7 oraz w treści przedłożonych faktur.

Dowody:

- Tabela nr 1 pn. [informacja prawnie chroniona] stanowiąca załącznik do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.21],
- Pliki JPK_V7 stanowiące załączniki do pisma Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.25-34],
- Umowy, zlecenia, wyciągi z systemu finansowo - księgowego, stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.05, 010.06, 010.09, 010.25-34], 30 stycznia 2026 r. [013.01], 16 marca 2026 r. [020.06-26],
- Faktury VAT stanowiące załączniki do pism Strony z: 22 grudnia 2025 r. [010.08], 10 lutego 2026 r. [014.05-27], 16 marca 2026 r. [020.27],
- Faktury korygujące stanowiące załączniki do pism Strony z 10 lutego 2026 r. [014.05-27] oraz 16 marca 2026 r. [020.27],
- Dokumenty kompensat stanowiące załączniki do pism Strony z 22 grudnia 2025 r. [010.070] oraz 10 lutego 2026 r. [017.01].

(49) W odniesieniu do części Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych Prezes Urzędu ustalił, że wartość wymagalnego świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie lub niespełnionego w okresie objętym postępowaniem była mniejsza od wartości tego świadczenia wynikającej z faktury dokumentującej daną transakcję handlową.

- (50) W tych przypadkach, Prezes Urzędu uwzględnił te różnice ustalając wartość każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wskazaną w Tabeli A oraz każdorazowo stosując przy takim świadczeniu odpowiednią adnotację w kolumnie „Kategoria zdarzenia”:
- „spełnione w części w terminie” - w przypadkach, w których Prezes Urzędu ustalił, że część danego świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury została przez Stronę spełniona w terminie;
 - „uwzględniono korektę” - w przypadkach, w których wartość świadczenia pieniężnego została zmniejszona na podstawie wystawionych przez dostawców faktur korygujących.
- (51) Prezes Urzędu ustalił również, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały w treści dokumentujących je faktur wyrażone w walucie złoty (PLN) oraz [informacja prawnie chroniona]. W tych okolicznościach, na podstawie art. 13b ust. 3 Ustawy Prezes Urzędu obliczył równowartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego wyrażonego w [informacja prawnie chroniona] przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski:
- ostatniego dnia roboczego okresu objętego postępowaniem, tj. 31 października 2024 r. - w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem,
 - ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień spełnienia świadczenia pieniężnego - w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem.
- (52) W Tabeli A wskazano odpowiedni dla danego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego kurs [informacja prawnie chroniona] ogłoszony przez Narodowy Bank Polski (dalej: „NBP”) na stronie internetowej NBP i dostępny w archiwum kursów średnich NBP - tabela A pod adresem: <https://nbp.pl/statystyka-i-sprawozdawczosc/kursy/archiwum-kursow-srednich-tabela-a/>.
- (53) Mając na uwadze wskazaną w Tabeli A wartość każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego oraz ustaloną liczbę dni opóźnienia⁵, a także treść art. 13v ust. 2 Ustawy określającego sposób obliczenia maksymalnej kary pieniężnej, Prezes Urzędu obliczył poszczególne sumy wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie, oznaczone symbolami do WŚ1 do WŚ5:
- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia nie przekraczają 30 dni),

⁵ Okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem.

- WŚ2 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 31 do 60 dni),
- WŚ3 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 61 do 120 dni),
- WŚ4 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia od 121 do 365 dni),
- WŚ5 = [informacja prawnie chroniona] (opóźnienia powyżej 365 dni).

(54) Suma wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co do których Prezes Urzędu ustalił w niniejszym postępowaniu, że zostały one spełnione przez Stronę postępowania po terminie albo nie zostały przez nią spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem wynosi [informacja prawnie chroniona].

IV. Ocena prawna

(55) Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny Prezes Urzędu zważył, co następuje.

1. Erontrans sp. z o.o. jako strona postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i adresat zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy

(56) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

(57) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

(58) Zgodnie z art. 13c ust. 1 Ustawy Prezes Urzędu prowadzi postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wobec podmiotów, o których mowa w art. 2 Ustawy, niebędących podmiotami publicznymi. Mając na względzie treść powyższych przepisów oraz treść art. 2 pkt 1 Ustawy, do których one odsyłają, należy stwierdzić, że podmiotami, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i które są adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy są m.in. przedsiębiorcy

w rozumieniu przepisów z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁶, o ile nie są oni podmiotami publicznymi.

- (59) Zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy Prawo przedsiębiorców - przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą z kolei - zgodnie z art. 3 ustawy Prawo przedsiębiorców - jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.
- (60) Przez podmiot publiczny natomiast - zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 Ustawy należy rozumieć podmioty, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych⁷.
- (61) W toku niniejszego postępowania Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania jest osobą prawną - spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisaną do rejestru przedsiębiorców KRS i prowadzi we własnym imieniu, w sposób ciągły zorganizowaną działalność zarobkową. Strona postępowania jest więc przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców a zatem podmiotem, o którym mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy.
- (62) Jednocześnie kapitał zakładowy Strony postępowania należy - obecnie w całości, a wcześniej w większości - do podmiotu prywatnego, a zatem Strona postępowania nie należy (i nie należała) do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych w art. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych. W związku z tym Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.
- (63) Biorąc pod uwagę powyższe Erontrans sp. z o.o. jest adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 ustawy, może być stroną prowadzonego przez Prezesa Urzędu postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a także adresatem - wydanej w wyniku jego przeprowadzenia - decyzji administracyjnej.

2. Przesłanki ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania

- (64) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

⁶ Dz.U. z 2024 r. poz. 236 ze zm., dalej: „ustawa Prawo przedsiębiorców”.

⁷ Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm., dalej: „ustawa Prawo zamówień publicznych”.

- (65) Zgodnie z definicją ustawową z art. 4 pkt 1a Ustawy „świadczenie pieniężne” to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Z kolei zgodnie z art. 4 pkt 1 Ustawy, „transakcja handlowa” oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Zakaz nadmiernego opóźniania się dotyczy więc spełniania „świadczeń pieniężnych” w rozumieniu tych przepisów. Pojęcie „świadczenia pieniężnego” w „transakcji handlowej” wyznacza zatem zakres przedmiotowy postępowania i dokonywanych w nim ustaleń.
- (66) Przy czym, należy mieć również na względzie art. 3 Ustawy, wyłączający z zakresu jej stosowania długi objęte postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, a także umowy, na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia - Prawo bankowe.
- (67) Nadto zgodnie z treścią art. 13b ust. 4 Ustawy, ustalając wystąpienie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija:
- 1) niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;
 - 2) transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
 - 3) transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (68) Biorąc pod uwagę treść powyższych przepisów należy zatem stwierdzić, że ustalenie naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania wymaga wykazania, że Strona postępowania, będąca adresatem zakazu administracyjnego, była zobowiązana do spełnienia Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, które spełniają poniższe cechy:
- stanowią świadczenia pieniężne w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, do których odnosi się zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych i do których ma zastosowanie Ustawa, tj. takie, które:
 - wynikają z transakcji handlowych zawartych przez Stronę postępowania z podmiotami wskazanymi w art. 2 Ustawy;
 - nie są wyłączone z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie jej art. 3;
 - nie podlegały pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 Ustawy;

- były wymagalne w okresie objętym postępowaniem;
 - zostały spełnione po terminie albo nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem;
 - ich suma wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.
- (69) Spełnienie wskazanych przesłanek jest konieczne i zarazem wystarczające do ustalenia naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Popętnienie deliktu administracyjnego jest bowiem powiązane z obiektywnym stanem opóźnienia, niezależnym od jego przyczyn.
- (70) Jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - odpowiedzialność administracyjnoprawna (odpowiedzialność za delikt administracyjny) w odróżnieniu od odpowiedzialności karnej - ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy⁸. Dla przyjęcia tej odpowiedzialności wystarczający jest zatem sam fakt obiektywnego naruszenia obowiązków administracyjnoprawnych, bez względu na przyczynę, która do tego doprowadziła. Podstawę zastosowania sankcji administracyjnej stanowi sam fakt naruszenia normy sankcjonowanej, bez względu na winę podmiotu, który dopuścił się określonego zachowania.
- (71) Biorąc pod uwagę treść zakazu wyrażoną w normie prawnej zawartej w przepisach art. 13b Ustawy, odpowiedzialność za naruszenie tego zakazu ma charakter obiektywny. Zgodnie z jej treścią o naruszeniu zakazu decyduje spełnienie obiektywnych przesłanek wskazanych w Ustawie - osiągnięcie określonego pułapu opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. O obiektywnym charakterze odpowiedzialności decyduje m.in. odwołanie się w opisie znamion deliktu do obiektywnego zachowania polegającego na opóźnieniu. Na odpowiedzialność tą nie ma zatem wpływu stopień zawinienia podmiotu naruszającego prawo, okoliczności naruszenia zakazu, czy też motywacja sprawy lub skala naruszeń.

2.1. Obowiązek zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (72) Zgodnie z art. 4 pkt 1a Ustawy, świadczenia pieniężne to wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Natomiast transakcją handlową w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub

⁸ M. Jabłoński, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2020, wyd. 29, Legalis, I. Sepioto-Jankowska, Odpowiedzialność administracyjna jako odpowiedzialność alternatywna dla deliktów finansowych, Prokuratura i Prawo 1, 2020, s. 83 i nast., wyrok TK z dnia 4 lipca 2002 r., sygn. akt P 12/01, OTK-A 2002/4/50, wyrok TK z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, nr 3, poz. 26.

odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 Ustawy, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.

- (73) Przy interpretacji pojęcia „świadczenia pieniężnego” i „transakcji handlowej” należy mieć na względzie treść Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/WE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych⁹, która została implementowana do polskiego porządku prawnego na mocy Ustawy. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Dyrektywy 2011/7/WE ma ona zastosowanie do wszystkich płatności, które stanowią wynagrodzenie w transakcjach handlowych. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE „transakcje handlowe”, to transakcje między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, które prowadzą do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem. Ponieważ art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE nie zawiera żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, które miałyby na celu określenie znaczenia i zakresu tego pojęcia, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości UE - pojęcie „transakcji handlowej” wymaga autonomicznej i jednolitej wykładni, uwzględniającej zarówno brzmienie i kontekst przepisu, w którym znajduje się to pojęcie, jak i cele tego przepisu oraz aktu prawa Unii, którego ów przepis stanowi część (pkt 21).¹⁰
- (74) Nadto, jeżeli strony uzgodniły, że w ramach tej samej umowy realizowane będą kolejne dostawy towarów lub będą wykonywane kolejne usługi, przy czym każda z tych dostaw lub każda z tych usług rodzi obowiązek zapłaty po stronie dłużnika, to spełnione są oba przewidziane w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE warunki, aby każdą dostawę towarów lub każdą wykonaną usługę na podstawie tej umowy uznać za transakcję handlową w rozumieniu tego przepisu. Artykuł 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/WE należy zatem interpretować w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „transakcji handlowych” obejmuje każdą kolejną dostawę towarów lub każde kolejne świadczenie usług w wykonaniu jednej i tej samej umowy (pkt 24).
- (75) Mając na uwadze definicję transakcji handlowej wskazaną w treści art. 4 pkt 1 Ustawy stwierdzić należy, że każda odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi - w przypadkach, w których dane zamówienie wynikało z uprzednio zawartej umowy ramowej również stanowi transakcję handlową. Odrębną transakcją handlową jest zatem każda umowa jednorazowa zawierana na podstawie umowy ramowej, każde zamówienie/zlecenie składane na podstawie takiej umowy i dostawa każdej partii towarów, etap wykonania usługi - za które uzgodniono wynagrodzenie.

⁹ Dz. U. UE 2011, L. 48, dalej: Dyrektywa 2011/7/WE.

¹⁰ Wyrok Trybunału Unii Europejskiej z dnia 1 grudnia 2022 r., C-419/21, ECLI:EU:C:2022:948.

- (76) Mając na uwadze powyższe, „świadczenie pieniężne” stanowi zapłatę - a zatem wyrażony w pieniądzu ekwiwalent za spełnienie świadczenia niepieniężnego, tj. za każdą dostawę towaru lub wykonanie każdej usługi, czy też dzieła lub ich części, wynikający z (w wykonaniu) umów posiadających następujące cechy:
- są odpłatne - ekwiwalentem świadczenia niepieniężnego jest w nich płatność, czyli wynagrodzenie wyrażone w pieniądzu;
 - przedmiotem uzgodnionego w nich świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - ich stronami są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (77) Z kolei podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy, to przede wszystkim przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców oraz podmioty z nimi zrównane, m.in.:
- podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców;
 - podmioty, o których mowa w art. 4, art. 5 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych;
 - oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych;
 - przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.
- (78) Jeśli chodzi o pojęcie „dostawy towarów” oraz „świadczenia usług” - przy ich interpretacji należy wziąć pod uwagę orzecznictwo TSUE, zgodnie z którym pojęciom tym należy nadać w całej Unii Europejskiej autonomiczną i jednolitą wykładnię, dokonując jej z uwzględnieniem wymogów związanych z jednolitym stosowaniem prawa Unii Europejskiej w związku z zasadą równości. Stanowią one autonomiczne pojęcia prawa Unii Europejskiej, których zakresu nie można ustalić poprzez odniesienie do pojęć znanych prawu państw członkowskich lub do klasyfikacji dokonanych na szczeblu krajowym, lecz należy tego dokonać przy uwzględnieniu zarówno brzmienia, kontekstu, jak i celów przepisu, który się nimi posługuje¹¹. Tak więc pojęcia „dostawy towarów” i „świadczenia usług”, podobnie jak pojęcie „transakcji handlowych”, o których mowa w art. 2 pkt 1 Dyrektywy 2011/7/UE, należy interpretować w świetle postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: „Traktat”), które dotyczą swobodnego przepływu towarów i usług, zawartych

¹¹ Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 27), ECLI:EU:C:2020:548.

odpowiednio w jego art. 34, 56 i 57, a także orzecznictwa TSUE interpretującego te podstawowe swobody¹².

- (79) Należy też mieć na względzie, że Traktat definiuje pojęcie „usługi” szeroko, w sposób pozwalający objąć nim każde świadczenie, które nie jest objęte innymi swobodami, tak aby żadna działalność gospodarcza nie pozostała poza zakresem stosowania swobód podstawowych¹³.
- (80) Z powyższego wynika zatem, że transakcji handlowych w powyższym rozumieniu nie stanowią transakcje objęte swobodą przepływu kapitału i płatności, zawartą w art. 63-66 Traktatu.
- (81) Również ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług¹⁴ posługuje się pojęciem „dostawy towarów” i „świadczenia usług”. Zgodnie z definicją z art. 2 pkt 22 ustawy o VAT przez sprzedaż w rozumieniu tej ustawy rozumie się odpłatną dostawę towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów oraz wewnątrzwspólnotową dostawę towarów. Dokonanie tych czynności rodzi obowiązek wystawienia faktury VAT (art. 106b ust. 1 ustawy o VAT). Faktury VAT dokumentują zatem transakcje, których przedmiotem jest dostawa towarów i świadczenie usług.
- (82) Jak podkreśla prawodawca UE w Motywie (18) Dyrektywy 2011/7/UE: „Faktury równają się wezwaniom do zapłaty i są ważnymi dokumentami w łańcuchu transakcji dostawy towarów i świadczenia usług, między innymi do celów ustalenia terminów płatności”.
- (83) Biorąc pod uwagę treść art. 4 pkt 1 Ustawy - przez umowy związane z prowadzoną działalnością należy rozumieć związek z działalnością faktycznie wykonywaną przez dany podmiot, niezależnie od tego, czy działalność ta jest ujawniona w odpowiednim rejestrze lub ewidencji, przepis ten ujawnienia takiego bowiem nie wymaga. Należy przy tym przyjąć, że umowa jest związana z prowadzoną działalnością jej stron, jeżeli dostawca towaru/wykonawca usługi wystawił fakturę VAT dokumentującą sprzedaż. Zgodnie bowiem z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o VAT podatnikami tego podatku są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Działalność gospodarcza zaś - zgodnie z ust. 2 tego artykułu obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza

¹² Wyrok TSUE z 9 lipca 2020 r., C-199/19 (pkt 30), ECLI:EU:C:2020:548.

¹³ Por. wyrok TSUE z 3 października 2006 r., C-452/04, EU:C:2006:631, pkt 32.

¹⁴ Dz.U. z 2025 r. poz. 775 ze zm., dalej „ustawa o VAT”.

obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.

- (84) Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne wynikają z umów, w których uzgodniono zapłatę sumy pieniężnej w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego.
- (85) Uzgodnione przez strony tych umów świadczenia niepieniężne polegały na odpłatnej dostawie towarów lub odpłatnym świadczeniu usług. Stronami tych umów były podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy. Prezes Urzędu ustalił ponadto, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne zostały udokumentowane w ewidencji JPK_VAT_Zakup lub w wystawionych przez dostawców fakturach, które na podstawie odrębnych przepisów prawa podatkowego nie podlegały tej ewidencji w całości lub w części. Fakt ten świadczy o tym, że wynikały one z umów (transakcji handlowych) zawieranych w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością. W związku z tym, mając na względzie powyższe rozważania, wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne stanowią świadczenia pieniężne w transakcjach handlowych, o których mowa w art. 4 pkt 1a Ustawy, do zapłaty których zobowiązana była Strona postępowania.
- (86) Jednocześnie, skoro - jak ustalił Prezes Urzędu - do dnia wydania niniejszej decyzji w stosunku do Strony nie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, ani ogłoszona upadłość, to Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie stanowią długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustaw Prawo upadłościowe i Prawo restrukturyzacyjne, a zatem nie ma do nich zastosowanie wyłączenie, o którym mowa w art. 3 pkt 1 Ustawy.
- (87) Prezes Urzędu ustalił, że żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne, nie jest podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności bankowych i tym samym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie wynika z czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego.
- (88) Prezes Urzędu ustalił również, że Strona postępowania jest podmiotem prywatnym, a zatem nie jest podmiotem zaliczanym do sektora finansów publicznych. W związku z tym żadne Zakwestionowane Świadczenie Pieniężne nie wynika z umowy, której stronami są wyłącznie podmioty zaliczane do sektora finansów publicznych.

- (89) Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie jest świadczeniem pieniężnym, do którego nie stosowałoby się Ustawy na podstawie jej art. 3.
- (90) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął wcześniej niż dwa lata przed wszczęciem postępowania.
- (91) Niniejsze postępowanie zostało wszczęte 17 września 2025 r. Natomiast - jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu opisanych w punkcie 3.2. niniejszej decyzji i zaprezentowanych w Tabeli A - terminy zapłaty Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych przypadają okresie [informacja prawnie chroniona], a zatem nie upłynęły wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania. W związku z powyższym żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 pkt 1 Ustawy.
- (92) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej.
- (93) W zakresie pojęcia „grupy kapitałowej” art. 4 pkt 7 Ustawy odsyła do definicji zawartej w art. 4 pkt 14 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którą przez grupę kapitałową rozumie się wszystkich przedsiębiorców, którzy są kontrolowani w sposób bezpośredni lub pośredni przez jednego przedsiębiorcę, w tym również tego przedsiębiorcę. Wprawdzie nie zdefiniowano samego pojęcia „kontroli”, jednak w art. 4 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje się, że przez „przejęcie kontroli” należy rozumieć wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców.
- (94) Decydująca zatem dla konstrukcji grupy kapitałowej w powyższym rozumieniu jest taka relacja między podmiotami, która umożliwia jednemu z nich („przedsiębiorcy dominującemu”) wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę („przedsiębiorcę zależnego”). W literaturze twierdzi się, że możliwość wywierania decydującego wpływu przez jednego przedsiębiorcę na innego przedsiębiorcę oznacza możliwość rozstrzygania o najważniejszych sprawach przedsiębiorcy zależnego, jego

funkcjonowaniu, rozwoju rynków, tempa innowacyjności, czyli możliwość podejmowania decyzji z jego punktu widzenia strategicznych¹⁵.

- (95) Kontrola przedsiębiorców (zależnych) przez innego przedsiębiorcę (dominującego) może odbywać się nie tylko bezpośrednio, ale także pośrednio, a zatem poprzez podmioty zależne.
- (96) Nie ulega zatem wątpliwości, że najlepszą wiedzę o podmiotach należących do grupy kapitałowej Strony posiada sama Strona.
- (97) W związku z tym, że żaden z kontrahentów wskazanych w Tabeli A nie należy do podmiotów wskazanych przez Stronę, jako należących do tej samej grupy kapitałowej, w stanie faktycznym niniejszej sprawy uprawnione jest przyjęcie, że Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie wynikają z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej, a zatem żadne z nich nie podlega pominięciu stosownie do art. 13b ust. 4 pkt 2 Ustawy.
- (98) Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 Ustawy, przy ustalaniu wystąpienia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu pomija transakcje handlowe zawierane w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.
- (99) Prezes Urzędu ustalił, że ani Strona, ani żaden z kontrahentów w transakcjach handlowych, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie prowadzą działalności, o której mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. W związku z tym transakcje handlowe, z których wynikają Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne nie zostały zawarte w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 ustawy.
- (100) Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że żadne z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych nie podlega pominięciu przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b ust. 4 Ustawy.

2.2. Wymagalność Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych

- (101) Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 30 sierpnia 2006 r. (sygn. akt II CSK 90/06, OSNC 2007 nr 6 poz. 92), „wymagalność roszczenia nie została w prawie cywilnym zdefiniowana,

¹⁵ E. Stawicki [w:] Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, wyd. II, red. A. Stawicki, Warszawa 2016, art. 4; K. Kohutek [w:] M. Sieradzka, K. Kohutek, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2014, art. 4.

powszechnie jednak przyjmuje się, że wyraża ona stan, w którym, obiektywnie rzecz ujmując, wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Początek wymagalności roszczenia nie daje się formułować w regułę ogólną, ponieważ dla różnych stosunków prawnych i dla różnych roszczeń może być zróżnicowany. Określa go każdorazowo konkretna wierzytelność oraz treść, charakter lub właściwości zobowiązania, z którego wierzytelność się wywodzi”.

- (102) Wymagalność świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 13b Ustawy należy powiązać z upływem terminu spełnienia świadczenia, czyli w przypadku świadczenia pieniężnego - z upływem terminu jego zapłaty.
- (103) Popętnienie deliktu administracyjnego powiązane jest bowiem z powstaniem stanu nadmiernego opóźniania się (art. 13b ust. 1 Ustawy), który w przepisie art. 13b ust. 2 Ustawy definiowany jest, jako stan faktyczny, w którym suma wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem wynosi co najmniej 2 000 000 zł.
- (104) Nie ma zatem wątpliwości, że świadczenia pieniężne, o których mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, to świadczenia pieniężne, których termin spełnienia upłynął, Strona ich nie spełniła i były wymagalne w okresie objętym postępowaniem. Świadczenie pieniężne staje się wymagalne najpóźniej w dniu następującym po dacie, w której upływał termin spełnienia świadczenia, czyli termin zapłaty (tak m.in. M. Lemkowski, Glosa do wyroku SN z 8 marca 2002 r., III CKN 548/2000, Monitor Prawniczy 2003/22, s. 1047). Tak rozumiana wymagalność zbiega się z powstaniem stanu opóźnienia. Z opóźnieniem mamy bowiem do czynienia w każdym przypadku, w którym dłużnik nie spełnia świadczenia w terminie (*Zobowiązania część ogólna*, A. Brzozowski i inni, Warszawa 2021, str. 374).
- (105) Powyższe pozwala zatem na przyjęcie, że każde świadczenie pieniężne, którego termin zapłaty upłynął i nie zostało spełnione przez dłużnika, jest świadczeniem opóźnionym i wymagalnym. Jednocześnie - zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 Ustawy - stan wymagalności i opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego musi istnieć w okresie objętym postępowaniem. Prezes Urzędu przyjął, że do spełnienia tej przesłanki konieczne i zarazem wystarczające jest, żeby świadczenie pieniężne było wymagalne i opóźnione chociażby przez jeden dzień w okresie objętym postępowaniem.
- (106) W kolumnie „Liczba dni opóźnienia” w Tabeli A wskazano - dla każdego Zakwestionowanego Świadczenia Pieniężnego - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia następującego po dniu, w którym upływał termin zapłaty wskazany w kolumnie „Termin zapłaty wg umowy (z uwzględnieniem art. 115 k.c.)” Tabeli A, czyli od dnia wymagalności do dnia

przypadającego w okresie objętym postępowaniem, w którym świadczenie zostało spełnione, wskazanego w kolumnie „Data spełnienia świadczenia pieniężnego” Tabeli A lub do ostatniego dnia objętego postępowaniem (tj. do 31 października 2024 r.), jeżeli świadczenie pieniężne nie zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem. Z ustaleń Prezesa Urzędu wynika, że w odniesieniu do każdego z Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych opóźnienie w okresie objętym postępowaniem wynosiło co najmniej jeden dzień. Powyższe prowadzi do wniosku, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia były wymagalne w okresie objętym postępowaniem i nie zostały spełnione w terminie w okresie objętym postępowaniem.

(107) Przy czym podstawę do ustalenia daty wymagalności oraz liczby dni opóźnienia stanowi termin zapłaty uzgodniony przez strony transakcji handlowych, żaden z nich bowiem nie był sprzeczny z przepisem art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy. Zgodnie bowiem z zasadą swobody umów, która w prawie polskim wyrażona jest w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w szczególności art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 2a Ustawy).

(108) Skoro termin spełnienia wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych upływał przed okresem objętym postępowaniem lub w okresie objętym postępowaniem, a jednocześnie w okresie objętym postępowaniem Strona postępowania pozostawała w stanie opóźnienia ze spełnieniem każdego z tych świadczeń w stosunku do wierzycieli co najmniej przez jeden dzień, należy przyjąć, że wszystkie Zakwestionowane Świadczenia Pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

(109) Mając na uwadze wyżej opisane ustalenia faktyczne oraz brzmienie przepisów Ustawy, Prezes Urzędu stwierdził, że w niniejszej sprawie występują kumulatywnie wszystkie przesłanki potwierdzające, że Strona naruszyła zakaz nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj.:

- Strona posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy;
- Strona nie posiada statutu podmiotu publicznego w rozumieniu art. 4 pkt 2 Ustawy;
- Strona zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy;
- Suma Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wynosi ponad 2 000 000 złotych.

3. Stwierdzenie popełnienia deliktu administracyjnego przez Stronę postępowania

- (110) Nawiązując do ustaleń faktycznych i uzasadnienia prawnego należy stwierdzić, że wartość świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, nie wyłączonych z zakresu jej stosowania na podstawie art. 3 Ustawy, spełnionych przez Stronę postępowania po terminie w okresie objętym postępowaniem albo nie spełnionych przez nią w tym okresie, ustalona z pominięciem świadczeń, o których mowa w art. 13b ust. 4 Ustawy, wyrażona w złotych wynosi [informacja prawnie chroniona], czyli przekracza próg ustawowy 2 000 000 złotych, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy. A zatem Strona nadmiernie opóźniała się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, czyli popełniła delikt administracyjny, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (111) W tych okolicznościach, należało orzec jak w pkt I.1 niniejszej decyzji.

V. Kara pieniężna

1. Nałożenie administracyjnej kary pieniężnej

- (112) Zgodnie z art. 13v ust. 1 Ustawy - w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu może nałożyć na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.
- (113) Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „Prezes Urzędu może nałożyć” oznacza, że decyzje w tym względzie mieszczą się w ramach tzw. uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne jest konstrukcją prawną pozwalającą organowi administracji publicznej na wybór konsekwencji prawnych zaistnienia stanu faktycznego, do którego odnosi się hipoteza normy prawnej. A zatem przedmiotem uznania w rozpoznawanej sprawie jest określenie skutku prawnego w postaci nałożenia kary pieniężnej bądź jej nienakładania.
- (114) Ocena, czy w konkretnej sprawie występują okoliczności uzasadniające nałożenie kary pieniężnej, pozostawiona została organowi prowadzącemu postępowanie. Nie oznacza to jednak dowolności, bowiem wymaga uzasadnienia i podlega kontroli sądowo-administracyjnej.
- (115) Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 20 stycznia 2022 r., sygn. akt III OSK 4872/21 (LEX nr 3290511), uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania

administracyjnego musi mieścić się w granicach określonych przez art. 7 k.p.a., tj. organ powinien dążyć do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i załatwić sprawę z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu strony. Zarówno pojęcia interesu społecznego, jak i słusznego interesu strony nie zostały ustawowo zdefiniowane, co powoduje, że treść nadaje im organ orzekający. Z reguły interes indywidualny nie pokrywa się z interesem społecznym.

(116) Przy czym zasada określona w art. 7 *in fine* k.p.a. nakazująca organom uwzględniać interes społeczny i słuszny interes obywateli przy wydawaniu decyzji uznaniowej, nie daje prymatu żadnej z powyższych wartości. Ustawodawca w art. 7 k.p.a. nie określił hierarchii tych wartości, ani też zasad rozstrzygania kolizji pomiędzy interesem społecznym i słusznym interesem strony, (tak też: A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/el. 2022, art. 7).

(117) Przesłanka słusznego interesu strony, aczkolwiek niezdefiniowana, wskazuje, że nie chodzi w niej o każdy interes strony (a więc chęć uzyskania rozstrzygnięcia organu administracji publicznej o treści zgodnej z wolą strony), ale wyłącznie o interes zgodny przede wszystkim z prawem i zasadami współżycia społecznego. Słuszny interes strony musi być interesem znajdującym oparcie w obowiązujących przepisach prawa, bowiem zasada praworządności, wyrażona w art. 6 k.p.a., zobowiązuje organy administracji do działania na podstawie przepisów prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 lipca 2021 r., III OSK 3755/21, opubl. LEX nr 3217829).

(118) Uznanie interesu za słuszny powinno wynikać z obiektywnej oceny sytuacji, a nie z własnego przekonania strony opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 1998 r., I SA/Ka 1744/96, LEX nr 33416). Poza tym nie można uznać, iż interes strony jest słuszny, jeżeli godzi on zarazem w interes społeczny (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 czerwca 1995 r., SA/Wr 2744/94, LEX nr 26845).

(119) Jednocześnie należy podkreślić, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów ustawy - może znaleźć uzasadnienie jedynie w wyjątkowych sytuacjach (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 855/20, LEX nr 3115072).

(120) Podobnie przyjmuje się w orzecznictwie sądowym na gruncie decyzji Prezesa Urzędu o nałożeniu kar pieniężnych za naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 106 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, kary

pieniężne nakładane z tytułu naruszenia zakazów określonych w ustawie mają wprawdzie charakter fakultatywny, jednak odstąpienie od nałożenia kary powinno następować w wyjątkowych przypadkach, gdy nawet wymierzenie kary w wysokości symbolicznej stanowiłoby dla przedsiębiorcy znaczącą dolegliwość, pozostającą w rażącej sprzeczności ze stopniem winy przedsiębiorcy oraz szkodliwością stwierdzonej praktyki dla interesów konsumentów (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 marca 2015 r. VI ACa 539/14 LEX nr 1667658 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 26 kwietnia 2013 r. VI ACa 1539/12 LEX nr 1369418). Zasady te - ze względu na zbliżoną konstrukcję normatywną kary - można odpowiednio odnieść do kar administracyjnych wymierzanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

- (121) Prezes Urzędu zważył, że administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy pełni funkcję prewencyjno-wychowawczą, mającą na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i jego postaw wobec prawa poprzez wychowywanie (prewencję pozytywną) i odstraszenia od naruszenia prawa (prewencję negatywną)¹⁶. Związane jest to z realizacją celów Ustawy - kształtowania kultury terminowych płatności i przeciwdziałanie powstawaniu zatorów płatniczych w gospodarce. Nadto jej funkcja wyraża się również w zapobieganiu kredytowania się kosztem innych przedsiębiorców, poprzez uczynienie takiego zachowania nieopłacalnym.
- (122) W nauce prawa i orzecznictwie wskazuje się, że administracyjne kary pieniężne - w odróżnieniu od środków karnych - pełnią przede wszystkim funkcję prewencyjną, a ich funkcja represyjna - chociaż nie jest negowana - nie pełni roli pierwszoplanowej¹⁷. Jak podkreśla się w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego - administracyjne kary pieniężne są środkami mającymi na celu mobilizowanie podmiotów do terminowego i prawidłowego wykonywania obowiązków wobec państwa, zapewniają zatem realizację wykonawczo-zarządzających zadań administracji. Przez zapowiedź negatywnych konsekwencji, jakie nastąpią w wypadku naruszenia obowiązków określonych w ustawie albo w decyzji administracyjnej, motywują adresatów do wykonywania ustawowych obowiązków¹⁸.
- (123) Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych - priorytetem w przedłożonym projekcie było

¹⁶ Zob. A. Piszcz, *Sankcje w polskim prawie antymonopolowym*, Białystok 2013 s. 59 - 60.

¹⁷ R. Stankiewicz, Komentarz do art. 189B (w:) R. Hausner, *Kodeks Postępowania Administracyjnego* Komentarz. Wydanie 7, Legalis/el. 2021.

¹⁸ Por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt P 9/08, OTK-A 2010, Nr 3, poz. 26.

przyjęcie skutecznych instrumentów ochrony wierzycieli. Z tych względów - oprócz instrumentów prywatnoprawnych, ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie administracyjnych kar pieniężnych dla podmiotów, które nadmiernie opóźniają się ze spełnianiem swoich świadczeń pieniężnych wobec kontrahentów. Celem przywołanej zmiany legislacyjnej była poprawa sytuacji nieokreślonego kręgu wierzycieli poprzez wymuszenie za pomocą systemu represyjnego - przestrzegania przez dłużników umownych terminów zapłaty i nieprzekraczania terminów ustawowych, co ma sprzyjać budowaniu kultury terminowych płatności.

- (124) Mając na względzie powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu nienakładanie administracyjnej kary pieniężnej, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, byłoby uzasadnione, gdyby w okolicznościach konkretnej sprawy istniał taki słuszny interes Strony w nienałożeniu na nią kary, który przeważałby nad interesem społecznym w jej ukaraniu lub też - nałożenie kary pieniężnej w okolicznościach konkretnej sprawy byłoby sprzeczne z celami Ustawy i funkcją tej kary (prewencyjną i represyjną). Nadto, musiałoby być ono zgodne z normami prawnymi, w szczególności z konstytucyjną zasadą równości oraz dopuszczalne na gruncie art. 107 Traktatu. Jednakże w niniejszej sprawie Prezes Urzędu istnienia takiego słusznego interesu Strony nie dostrzega.
- (125) Biorąc pod uwagę powyższe, nałożenie kary w okolicznościach niniejszej sprawy jest w pełni uzasadnione. W toku przedmiotowego postępowania Prezes Urzędu ustalił bowiem, że Strona popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. W jego wyniku w okresie objętym postępowaniem podmioty wymienione w Tabeli A nie otrzymały bądź otrzymały po terminie zapłaty należne im świadczenia pieniężne za dostarczone towary lub wykonane usługi. Łączna wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych wyniosła [informacja prawnie chroniona].
- (126) Należy przy tym mieć na uwadze, że niepłacenie na czas wierzycielom wywołuje daleko idące skutki na rynku, bowiem pośrednio może oddziaływać również na kolejne podmioty uczestniczące w łańcuchach dostaw. Nie ulega zatem wątpliwości, że bezprawnym zachowaniem Strony postępowania został lub mógł zostać dotknięty szerszy krąg uczestników rynku, a nieotrzymanie przez nich na czas zapłaty jest zjawiskiem niekorzystnym dla gospodarki, grozi powstawaniem zatorów płatniczych, a przez to narusza wymagający ochrony interes ogólnospołeczny.
- (127) Brak zapłaty w uzgodnionym terminie powoduje, że wierzyciele nie mogą zarządzać własnymi środkami finansowymi, które im się należą i którymi mogliby dysponować, gdyby otrzymali je w terminie, np. dokonywać zakupów, wypłacać wynagrodzenia pracownikom,

czy spełniać swoje zobowiązania wobec wierzycieli prywatnoprawnych i publicznoprawnych. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 31 stycznia 2023 r., VII Aga 855/22 (niepubl.), opóźnienia w płatnościach naruszają istotny interes ekonomiczny dostawców, którzy wykonując swoje zobowiązanie mają prawo oczekiwać, że druga strona również wykona swoje obowiązki wynikające z umowy. Brak płatności może przy tym powodować, że zatory płatnicze przenoszą się na dalsze podmioty w łańcuchu dostaw.

(128) Biorąc pod uwagę powyższe, skala opóźniania się przez Stronę postępowania z zapłatą za dostarczone towary i usługi w analizowanym okresie - wyrażająca się kwotą zaległości [informacja prawnie chroniona], liczbą niezapłaconych w terminie faktur [informacja prawnie chroniona] oraz liczbą dostawców, których interes ekonomiczny został naruszony [informacja prawnie chroniona] - pozwala na stwierdzenie, że zachowanie Strony naruszyło lub mogło naruszyć interes szerszego kręgu podmiotów/wierzycieli, a zatem stworzyło stan zagrożenia powstaniem zatorów płatniczych w gospodarce. Uzasadnione jest zatem wymierzenie Stronie kary, aby odstraszyć ją od popełniania tego czynu w przyszłości. W ten sposób realizuje się jednocześnie pośrednia ochrona wierzycieli, którzy często - w obawie przed utratą zamówień - nie dochodzą swych wierzytelności w stosunku do dłużników. Nie ma zatem wątpliwości, że ochrona interesu społecznego w niniejszej sprawie wymaga ukarania sprawcy deliktu administracyjnego.

(129) W ocenie Prezesa Urzędu, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności niniejszej sprawy, nałożenie kary w niniejszym postępowaniu jest uzasadnione i celowe.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary

(130) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy - w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(131) Jak trafnie zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15 (LEX nr 2407165), pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza zdarzenie zewnętrzne w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16; uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 26 października 2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008, Nr 5, poz. 43). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna

(wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16, LEX nr 2546803 i I GSK 170/16, LEX nr 2462825). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 września 2011 r., IV CSK 77/11, LEX nr 1084732).

(132) Zgodnie z treścią art. 13v ust. 7 Ustawy zdarzenie o takich cechach powinno być przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

(133) W piśmie z dnia 22 grudnia 2025 r. Strona upatrywała działania siły wyższej w zdarzeniu makroekonomicznym. Wywodziła, że inwazja Rosji na Ukrainę w dniu 24 lutego 2022 r. oraz dalsze działania zbrojne, stanowiące niemożliwy do przewidzenia i powstrzymania akt działalności człowieka spowodowała olbrzymie perturbacje rynkowe, które w znacznej części, dopiero z istotnym opóźnieniem, wywarły negatywny wpływ na branżę TSL, bez możliwości przeciwstawienia się efektom ww. działań przez jej przedstawicieli, w tym przez Stronę. Konsekwencją przedmiotowych działań był akt władzy, polegający na zawarciu w dniu 29 czerwca 2022 r. umowy pomiędzy Unią Europejską a Ukrainą, przewidującą zawieszenie dotychczas obowiązujących ograniczeń w dostępie przewoźników ukraińskich do wspólnego rynku UE. Umowa ta wciąż obowiązuje. Wskutek zawarcia tej umowy w 2023 roku liczba pojazdów ciężarowych zarejestrowanych na Ukrainie i przekraczających drogowe przejścia graniczne PL-UA wzrosła o 45,4% w stosunku do 2021 roku, zaś udział polskich przewoźników w transporcie drogowym między Polską a Ukrainą zmniejszył się w okresie 2021 - 2023 z 38% do zaledwie 8%. Według Strony, pomimo że wspomniana umowa nie zezwoliła ukraińskim przewoźnikom na wykonywanie przewozów kabotażowych krajowych na terenie Polski, w związku z brakiem należytej kontroli działalności ww. podmiotów, prowadzą one działalność w tym obszarze, stosując nieuczciwą konkurencję wobec podmiotów mających siedzibę w Polsce lub w innych krajach Unii Europejskiej (w szczególności wobec braku konieczności spełnienia wymogów regulacyjnych oraz niższych kosztów pracy). Konsekwencją powyższych okoliczności była konieczność obniżenia marż celem sprostania konkurencji z kierunku, którego Strona nie była w stanie przewidzieć, co z kolei skutkowało obniżeniem się zysków (mimo wzrostu przychodów), a od 2023 roku generowaniem strat bilansowych. Strona konstatowała, że w zasadzie to nie sama wojna na Ukrainie, lecz wyniki z jej rozpoczęcia dopuszczenie ukraińskich przewoźników do wykonywania przewozów na terenie Polski na preferencyjnych zasadach, czego nie dało się

przewidzieć, skutkowało zaburzeniem dotychczasowego funkcjonowania branży TSL na terenie Polski.

(134) W dalszej kolejności Strona upatrywała emanacji siły wyższej w zjawisku mikroekonomicznym w postaci [informacja prawnie chroniona]. Według Strony nie można utożsamiać siły wyższej wyłącznie z działaniem człowieka, przejawiającym się w działaniach organu władzy publicznej (np. wywłaszczenie) lub grupy osób naruszających zbiorowo porządek publiczny (np. rozruchy, zamieszki). Strona stanęła na stanowisku, że jest nim również [informacja prawnie chroniona].

(135) Ustosunkowując się do powyższego, w pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że pojęcie siły wyższej nie zostało w prawie polskim unormowane, a ustawodawca pozostawił jego określenie doktrynie i orzecznictwu. Przy czym w orzecznictwie polskich sądów dominuje zapatrywanie opowiadające się za koncepcją obiektywną siły wyższej, zgodnie z którą do zdarzeń objętych kategorią siły wyższej zalicza się zdarzenia zewnętrzne w stosunku do przedsiębiorstwa. Ponadto zwykle dodaje się, że działanie siły wyższej musi być nieuchronne - czyli niemożliwe do zapobieżenia oraz nadzwyczajne - czyli niemożliwe do przewidzenia. Wymienione cechy musi wykazywać samo to zjawisko, które jest oceniane jako działanie siły wyższej. Samo w sobie musi być więc ono nadzwyczajne i w konsekwencji nieuchronne oraz w danym układzie stosunków niemożliwe do przewidzenia, czyli innymi słowy „przemienne”. Należy je zaś uznać za takie, jeżeli ze względu na tkwiącą w nim moc oddziaływania nie było przed nim, a ściślej - przed jego skutkami, żadnej obrony. W orzecznictwie akcentuje się, że przy ocenie, czy mamy do czynienia z siłą wyższą należy brać pod uwagę także element subiektywny - tzn. to, czy zainteresowana osoba mogła przeciwdziałać i zapobiec działaniu obiektywnych zdarzeń składających się na siłę wyższą.

(136) Wypada zauważyć, że dla oceny wystąpienia przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy kluczowe znaczenie ma istnienie związku przyczynowo - skutkowego. Związek ten polega na takim powiązaniu zjawisk, z których jedno wynika z drugiego, a bez zaistnienia pierwszego z nich (warunek), drugie by nie nastąpiło (następstwo, skutek). Celem ustalenia, czy dana okoliczność jest przyczynowa dla skutku, posługujemy się metodą zwaną testem *sine qua non*, który wymaga precyzyjnego powiązania konkretnego skutku z jednostkową przyczyną. W ocenie Prezesa Urzędu, Strona postępowania nie wykazała związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy działaniami wojennymi poza granicami RP i jej dalszą implikacją w postaci liberalizacji rynku dla ukraińskich przewoźników oraz [informacja prawnie chroniona] a nieterminowym

regulowaniem należności wobec kontrahentów wynikających z konkretnych, jednostkowych faktur.

- (137) Pomimo opisanych trudności Strona zdołała spełnić łącznie [informacja prawnie chroniona]w stosunku do [informacja prawnie chroniona]wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych ujętych w Tabeli A z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni, co stanowi 77,2% świadczeń. Fakt spełnienia tak przeważającej części świadczeń pieniężnych ze stosunkowo niewielkim opóźnieniem nie koresponduje z immanentną cechą zdarzenia o charakterze siły wyższej, a mianowicie przywołaną wyżej „przeemożnością”, to jest takim nasileniem (intensywnością) danego zjawiska, że niemożliwe wydaje się opanowanie i zapobieżenie jego skutkom¹⁹. Powyższa konstatacja znajduje oparcie w Informacji dodatkowej („Dodatkowe informacje i objaśnienia”) do Sprawozdania finansowego Strony za 2024 rok, datowanej na 20 czerwca 2025 r., z którego to dokumentu wynika jednoznacznie, że mimo dekoniumktury i szczególnych warunków funkcjonowania polskiego transportu, zachowana została płynność finansowa Erontrans Sp. z o.o., zaś jej zobowiązania finansowe są spłacane na bieżąco, bez większych opóźnień. Oznacza to, że wbrew odmiennej argumentacji Strony w toku niniejszego postępowania, zdołała ona w znacznej mierze przeciwstawić się skutkom zjawisk, w których upatrywała działania siły wyższej, a zatem trudno uznać, że emanacja opisanego ciągu zdarzeń uniemożliwiała podjęcie jakiegokolwiek obrony.
- (138) Niezależnie od powyższego, w ocenie Prezesa Urzędu w opisywanym przypadku niespodziewanej liberalizacji dostępu do rynku dla ukraińskich przewoźników, zamiast działania siły wyższej mogliśmy mieć do czynienia z nadzwyczajną zmianą stosunków, zagrażającą jednej ze stron rażąco strata, co stwarzało podstawę do renegocjacji umów stosownie do treści art. 357¹ Kodeksu cywilnego.
- (139) W konsekwencji Prezes Urzędu nie dopatrył się w realiach niniejszej sprawy działania siły wyższej jako okoliczności nakazującej odstąpienie od wymierzenia kary w oparciu o art. 13v ust. 7 Ustawy. Jednocześnie, Prezes Urzędu uwzględnił wspomnianą dekoniumkturę i specyfikę polskiej branży transportowej jako okoliczność łagodzącą, o czym mowa w dalszej części uzasadnienia decyzji.
- (140) W kontekście rozpatrywania kwestii dotyczącej siły wyższej, Prezes Urzędu podtrzymuje swoje stanowisko, które legło u podstaw postanowienia z 29 kwietnia 2026 r. o odmowie przeprowadzenia dowodów wnioskowanych przez Stronę. Lektura uzasadnienia kwestionowanego rozstrzygnięcia dowodowego przekonuje, że w polu widzenia organu nie

¹⁹ Wyrok NSA z 28 listopada 2024 r., sygn. akt II GSK 1228/24.

pozostają „li tylko umowy i faktury”, jak zdaje się to sugerować Strona, lecz całokształt materiału dowodowego przedstawionego przez Stronę, w tym również wyjaśnienia składane w odpowiedzi na wezwania. W tym miejscu wypada zauważyć, że dowodzenie, stanowiące jedyny przewidziany przez prawo sposób rekonstrukcji faktów, przebiega w dwóch płaszczyznach: faktycznej (zespół czynności dowodowych) oraz intelektualnej (wnioskowanie w oparciu o fakty). Przedmiotem czynności dowodowych są natomiast wyłącznie fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, co należy odróżnić od późniejszej oceny tych faktów. O ile Prezes Urzędu nie kwestionuje szeregu okoliczności przywołanych przez Stronę jak dekonstrukcja w branży TSL, czy [informacja prawnie chroniona](do wykazania których to okoliczności zmierzały wnioskowane dowody), to jednocześnie wyjaśnić dlaczego nie dostrzega w realiach sprawy działania siły wyższej. Innymi słowy, to nie rzekoma „niekompletność” materiału dowodowego ostatecznie skutkowałą odmową przyznania okolicznościom objętym wnioskami dowodowymi waloru faktów prawotwórczych w kontekście siły wyższej, lecz rozumowanie w oparciu o niekwestionowane fakty przedstawione przez Stronę uzupełnione o własne ustalenia organu. Odmiennej oceny prawnej zdarzeń, w których Strona upatrywała przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary, nie jest w stanie zmienić multiplikacja faktów znanych już Prezesowi Urzędu.

(141) W dalszej kolejności należy odnieść się do zastrzeżeń Strony w kwestii interpretacji pojęcia siły wyższej, a zwłaszcza oceny zdolności do spełnienia świadczeń pieniężnych. Zdaniem Strony, jeżeli art. 13v ust. 7 Ustawy miałby znajdować zastosowanie jedynie w przypadkach, w których siła wyższa doprowadziła do utraty płynności finansowej, to przepis ten stanowiłby regulację skierowaną do niezwykle wąskiego lub wręcz pustego zbioru uczestników obrotu. Strona wywodziła, że zadłużenie powstałe na skutek siły wyższej należałoby wówczas utożsamiać z pojęciem długów objętych postępowaniami prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe oraz ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne. W ocenie Strony taka interpretacja przepisów byłaby trudna do przyjęcia z punktu widzenia racjonalnego ustawodawcy.

(142) W ocenie Prezesa Urzędu, powyższe rozumowanie zakładające zbędność dokonywania w toku postępowania oceny przesłanki odstąpienia od wymierzania kary w postaci siły wyższej, w sytuacji utraty zdolności finansowej po stronie przedsiębiorcy (a co za tym idzie obligatoryjnego wyłączenia takich transakcji jako „długów objętych postępowaniem upadłościowym”) z logicznego punktu widzenia opiera się na założeniu (supozycji), że faktyczna niewypłacalność co do zasady skutkuje ogłoszeniem upadłości. Wypada zauważyć,

że w art. 3 ust 1 Ustawy wyraźnie uzależniono wyłączenie określonych długów z zakresu stosowania Ustawy od postanowienia o ogłoszeniu upadłości, a nie od faktycznego zaistnienia stanu niewypłacalności. Pomiedzy utratą płynności finansowej w znaczeniu ekonomicznym a formalnym potwierdzeniem niewypłacalności w postaci ogłoszenia upadłości istnieje znaczna cezura czasowa, w której Ustawa wciąż ma zastosowanie. Gdyby założenie Strony było prawdziwe, w polskim porządku prawnym zupełnie zbędne byłyby takie instrumenty prawne jak art. 586 Kodeksu spółek handlowych (regulujący odpowiedzialność karną zarządu za niezgłoszenie upadłości) oraz art. 373 ust. 1 pkt 1 Prawa upadłościowego (dotyczący zakazu prowadzenia działalności gospodarczej w związku z zaniechaniem złożenia w ustawowym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości). Tym samym przyjęcie, że każda utrata płynności finansowej jest uzewnętrzniana w postępowaniu upadłościowym nie znajduje oparcia w praktyce wymiaru sprawiedliwości, jako że w obrocie gospodarczym ukrywanie stanu niewypłacalności, czy zaniechanie zgłoszenia upadłości²⁰ nie ma charakteru nadzwyczajnego.

3. Wymiar administracyjnej kary pieniężnej

(143) Wymierzając wysokość administracyjnej kary pieniężnej Prezes Urzędu w pierwszej kolejności ustalił wysokość kary maksymalnej w oparciu o wzór ustawowy, określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, a następnie dokonał jej miarkowania w oparciu o dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 13 ust. 2b pkt 1-5 Ustawy. W oparciu o przywołane przepisy prawa i mając na względzie całokształt materiału dowodowego Prezes Urzędu zbadał czy w niniejszej sprawie występują okoliczności obciążające lub łagodzące i rozważył, jaki powinny mieć one wpływ na wysokość kary pieniężnej. W ten sposób następuje indywidualizacja kary.

3.1. Maksymalna wysokość kary pieniężnej

(144) Zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy - wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może być większa niż obliczona według następującego wzoru:

$$WK = (WŚ1 \times 1\%) + (WŚ2 \times 2\%) + (WŚ3 \times 4\%) + (WŚ4 \times 12\%) + (WŚ5 \times 24\%)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

WK - maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej,

²⁰ W samym tylko portalu System Analizy Orzeczeń Sądowych opublikowano 376 orzeczeń dotyczących odpowiedzialności karnej za niezgłoszenie upadłości przez zarząd - <https://www.saos.org.pl/>

WŚ1 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, nie przekracza 30 dni,

WŚ2 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 31 do 60 dni,

WŚ3 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 61 do 120 dni,

WŚ4 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, wynosi od 121 do 365 dni,

WŚ5 - sumę wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie lub ich równowartości - w przypadku, gdy zostały wyrażone w walucie obcej, w stosunku do których okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem, przekracza 365 dni.

(145) Odnosząc się do treści art. 13v ust. 2a Ustawy Prezes Urzędu wskazuje, że dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie i określając zakres przedmiotowy uwzględnił treść art. 13b ust. 4 Ustawy i pominął świadczenia pieniężne:

- 1) których termin spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania;

- 2) wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej;
- 3) wynikające z transakcji handlowych zawieranych w zakresie działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, o których mowa odpowiednio w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(146) Prezes Urzędu przedstawił wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w Tabeli A jednocześnie, wskutek wyliczenia dla każdego z nich liczby dni opóźnienia zakwalifikował każde z tych świadczeń do właściwej grupy opóźnień określanych symbolami od WŚ1 do WŚ5.

(147) Wartość Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych w poszczególnych grupach opóźnień wyniosła (w złotych):

- WŚ1 = [informacja prawnie chroniona]
- WŚ2 = [informacja prawnie chroniona]
- WŚ3 = [informacja prawnie chroniona]
- WŚ4 = [informacja prawnie chroniona]
- WŚ5 = [informacja prawnie chroniona]

(148) W celu obliczenia maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej (WK) Prezes Urzędu zastosował wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy i w stanie faktycznym niniejszej sprawy obliczył maksymalną wysokość administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o ustalone wartości [informacja prawnie chroniona]:

WK = [informacja prawnie chroniona].

3.2. Miarkowanie kary pieniężnej

(149) Zgodnie z art. 13v ust. 2b Ustawy, przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy, Prezes Urzędu bierze pod uwagę następujące dyrektywy wymiaru kary:

- 1) wagę naruszenia;
- 2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania;
- 3) działania podjęte przez stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia;
- 4) współpracę strony postępowania z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania;

5) spełnienie przez stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(150) W powyższym zakresie Prezes Urzędu, w toku niniejszego postępowania, wzywał Stronę do odniesienia się do tych kwestii, opisaną przywołanych okoliczności wraz z przedstawieniem materiału dowodowego wskazującego na ich wystąpienie.

(151) Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na względzie treść art. 13v ust. 2b pkt 1-5 Ustawy Prezes Urzędu rozważał odrębnie każdą z dyrektyw wymiaru kary w zakresie istnienia okoliczności łagodzących i obciążających. Zestawiał ze sobą te okoliczności w ramach każdej z dyrektyw, aby ocenić, czy dają one podstawę do złagodzenia lub zaostrzenia kary w ramach danej dyrektywy.

Ad 1) Waga naruszenia

(152) W zakresie wagi naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, Prezes Urzędu bierze pod uwagę stopień naruszenia dóbr i wartości chronionych Ustawą, do których należy przede wszystkim dotrzymywanie w obrocie handlowym zobowiązań umownych w zakresie terminowego regulowania płatności.

(153) Zgodnie z definicją ustawową zawartą w treści art. 13b ust. 2 Ustawy, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości wymagalnych świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. Nie ma przy tym znaczenia ani długość opóźnień ani stosunek wartości świadczeń pieniężnych spełnionych z opóźnieniem krótszym (niezależnie jakim) do całkowitej wartości świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie.

(154) Prezes Urzędu wskazuje, że aspekt czasowy opóźnień w powiązaniu z wartością Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych uwzględnia sposób kalkulacji kary w oparciu o wzór określony w art. 13v ust. 2 Ustawy i w tym zakresie podstawowy wymiar kary obejmuje już niejako wagę naruszenia. Natomiast, wszelkie dodatkowe modyfikacje wysokości nakładanej kary uwzględniające wagę naruszenia, a w tym przypadku jej obniżenie względem kary maksymalnej, przy uznaniu wagi naruszenia za znikomą, mogą być zastosowane gdy skala opóźnień nieznacznych - za jakie, w ocenie Prezesa Urzędu, można uznać opóźnienia w płatnościach nieprzekraczające 7 dni - przeważała nad opóźnieniami dłuższymi w ramach dokonanych ustaleń w sprawie.

(155) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz wyników ustaleń zaprezentowanych w Tabeli A, Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

- liczba świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni ujętych w Tabeli A wynosi łącznie [informacja prawnie chroniona]w stosunku do [informacja prawnie chroniona]wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych, co stanowi 77,2%;
- suma wartości świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę z opóźnieniem nieprzekraczającym 7 dni wynosi [informacja prawnie chroniona] i stanowi 70,7% sumy wartości wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych.

(156) Jednocześnie, Strona w piśmie z 22 grudnia 2025 r. podniosła, iż [informacja prawnie chroniona]. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz wyników ustaleń zaprezentowanych w Tabeli A, Prezes Urzędu ustalił, że [informacje prawnie chronione].

(157) Powyższe liczby pozwalają na uznanie przez Prezesa Urzędu, że ustalona w sprawie skala relatywnie krótkich opóźnień stanowi o niższej wadze naruszenia prawa przez Stronę i została uwzględniona na korzyść Strony przy wymiarze nakładanej kary pieniężnej jako okoliczność łagodząca.

Ad 2) Okoliczności naruszenia wykazane przez Stronę postępowania

(158) W piśmie z dnia 2 grudnia 2025 r. Strona wskazała, że konsekwencją inwazji Rosji na Ukrainę było zawarcie w dniu 29 czerwca 2022 r. umowy pomiędzy Unią Europejską a Ukrainą, przewidującą zawieszenie dotychczas obowiązujących ograniczeń w dostępie przewoźników ukraińskich do wspólnego rynku UE. Umowa ta wciąż obowiązuje. Wskutek zawarcia tej umowy w 2023 roku liczba pojazdów ciężarowych zarejestrowanych w Ukrainie i przekraczających drogowe przejścia graniczne PL-UA wzrosła o 45,4% w stosunku do 2021 roku, zaś udział polskich przewoźników w transporcie drogowym między Polską a Ukrainą zmniejszył się w okresie 2021-2023 z 38% do zaledwie 8%. Według Strony, pomimo że wspomniana umowa nie zezwoliła ukraińskim przewoźnikom na wykonywanie przewozów kabotażowych krajowych na terenie Polski, w związku z brakiem należytej kontroli działalności ww. podmiotów, prowadzą one działalność w tym obszarze, stosując nieuczciwą konkurencję wobec podmiotów mających siedzibę w Polsce lub w innych krajach Unii Europejskiej (w szczególności wobec braku konieczności spełnienia wymogów regulacyjnych oraz niższych kosztów pracy). Konsekwencją powyższych okoliczności była konieczność obniżenia marż celem sprostania konkurencji z kierunku, którego Strona nie była w stanie

przewidzieć, co z kolei skutkowało obniżeniem się zysków (mimo wzrostu przychodów), a od 2023 roku generowaniem strat bilansowych.

(159) Powyższa okoliczność ma charakter bezsporny. Faktem powszechnie znanym jest to, że w latach 2023-2025 polskie firmy transportowe mierzyły się z wysokimi kosztami finansowania. Wzrost stóp procentowych przełożył się na droższe leasingi i kredyty za pojazdy kupione w okresie wysokiej koniunktury, co znacząco obciążało budżety. Duży udział w kosztach firm transportowych miały również wysokie, rosące koszty paliw oraz wynagrodzeń kierowców. W konsekwencji koszty prowadzenia działalności rosły szybciej niż przychody. Dodatkowo problemem była nadpodaż przewoźników oraz czasowa liberalizacja dostępu do rynku UE dla firm przewozowych z Ukrainy. Mimo że takie przedsiębiorstwa nie mają pełnego dostępu do kabotażu w UE, ich obecność w części przewozów międzynarodowych wzmocniła presję cenową, zwłaszcza tam, gdzie marże i tak już były niskie. To wszystko sprawiło, że w 2024 i 2025 roku - w wyniku zadłużenia i problemów z płynnością - część firm ograniczała działalność lub wycofywała się z rynku. Dla tych podmiotów, które przetrwały na rynku, był to raczej okres przeczekania, z akceptacją stawek na poziomie pokrywającym koszty²¹.

(160) Również w informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego Strony za 2024 rok, jako jeden z powodów zmniejszania rentowności wyeksponowano „dekoniunkturę i warunki funkcjonowania polskiego transportu, w tym wysokie obciążenia fiskalne i na ubezpieczenia społeczne powodujące niekonkurencyjność polskich firm transportowo - spedycyjnych. Sytuacje spotęgował wolny dostęp do rynku dla ukraińskich przewoźników, tj. brak zezwoleń na przewóz oraz fakt że mogą korzystać z tańszego paliwa i znacznie niżej opłacanych kierowców, znacznie niżej obciążonych fiskalnie wynagrodzeń”.

(161) Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu uwzględnił powyższą okoliczność na korzyść Strony jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej.

Ad 3) Działania podjęte przez Stronę postępowania z własnej inicjatywy w celu zaprzestania naruszenia

(162) W piśmie z 22 grudnia 2025 r. Strona nie wskazała na wdrożenie zmian w sposobie i terminach spełniania swoich zobowiązań, przedstawiła jedynie fakt konieczności [informacja prawnie chroniona].

(163) Należy podkreślić, że w wezwaniu z 30 września 2025 r. w punkcie 8 Prezes Urzędu zobowiązał Stronę do wskazania okoliczności mogących mieć wpływ na wymiar kary,

²¹ M. Polubiatko „Branża TSL łapie oddech po kryzysie (...)” Portal Faktura PL.

a w przypadku powołania się na podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia, wykazania wpływu tych działań na uniknięcie lub chociaż zminimalizowanie skali nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. W ocenie Prezesa Urzędu, opisane przez Stronę okoliczności nie zostały przez Stronę należycie wykazane, a ponadto ogólnie wspomniana [informacja prawnie chroniona] sama w sobie nie stanowi relewantnych działań podjętych przez Stronę w celu zaprzestania naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem. Nadto nic nie przemawia za tym, że takie działania zostały podjęte z inicjatywy Strony. Prezes Urzędu podkreśla, że każdorazowo ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej ciąży tylko i wyłącznie na przedsiębiorcy, a jakiegokolwiek nieprawidłowości w organizowaniu tej działalności dotyczą wyłącznie tego przedsiębiorcy.

(164) Biorąc pod uwagę powyższe Prezes Urzędu uznał, że okoliczność ta pozostaje bez wpływu na wysokość nakładanej kary pieniężnej.

Ad 4) Współpraca Strony z Prezesem Urzędu w toku postępowania

(165) Prezes Urzędu nie kwestionuje, że Strona podjęła aktywną współpracę z organem w toku postępowania, współdziałając i nie utrudniając jego przebiegu. Strona w sposób poprawny i kompletny wypełniła przekazaną jej Tabelę nr 1, a także rzetelnie odpowiadała na kierowane do niej wezwania, z zastrzeżeniem, że terminy na przekazanie informacji i dokumentów były przez Prezesa Urzędu przedłużane na wniosek Strony.

(166) Niemniej jednak, na gruncie niniejszego postępowania nie można stwierdzić aby Strona w sposób szczególny współpracowała z Prezesem Urzędu, tj. aby z własnej inicjatywy przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Chodzi tutaj o czynności wykraczające poza terminowe i rzetelne odpowiadanie na wezwanie Prezesa Urzędu, które to czynności przyczyniłby się do przyspieszenia postępowania. Dopiero taka okoliczność mogłaby być uznana za okoliczność łagodzącą, mającą realny wpływ na zmniejszenie wysokości nałożonej kary.

(167) Prezes Urzędu nie stwierdził również aby poziom współpracy Strony w toku postępowania działał na jej niekorzyść i mógł w tym zakresie skutkować zaostrzeniem kary. W związku z powyższym Prezes Urzędu uznał tę okoliczność za neutralną, tj. nie mającą wpływu na ustalenie wysokości nakładanej kary pieniężnej.

Ad 5) Spełnienie przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych

- (168) W zakresie spełnienia przez Stronę postępowania wszystkich niespełnionych w terminie świadczeń pieniężnych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania, wskazać należy co następuje.
- (169) Strona w piśmie z 22 grudnia 2025 r. oświadczyła, że wszystkie świadczenie pieniężne objęte niniejszym postępowaniem zostały przez Stronę spełnione jeszcze przez wszczęciem niniejszego postępowania. Strona nie przedstawiła jednak dowodów na ich spełnienie przed upływem 60. dnia od dnia otrzymania postanowienia o wszczęciu niniejszego postępowania, tj. do 24 listopada 2025 r. Co istotne, brak jest również dowodów na okoliczność zapłaty przez Stronę odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w odniesieniu do wszystkich Zakwestionowanych Świadczeń Pieniężnych. Tymczasem, warunkiem powołania się przez Stronę na tę okoliczność i uznania jej przez Prezesa Urzędu na korzyść Strony przy wymiarze kary, jest nie tylko spełnienie przez Stronę wszystkich niespełnionych świadczeń pieniężnych objętych zakresem postępowania, ale także zapłata odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych od tych świadczeń. Wobec braku w tym zakresie stosownych dowodów, Prezes Urzędu nie może okoliczności tej uznać za łagodzącą przy ustalaniu wymiaru kary. Jednocześnie, należy wskazać, że niespełnienie tej przesłanki nie stanowi również okoliczności obciążającej Stronę, skutkującej zaostrzeniem kary.
- (170) Podsumowując, przy uwzględnieniu wszystkich ustalonych w sprawie i opisanych powyżej przesłanek miarkowania kary, wymierzając Stronie administracyjną karę pieniężną, Prezes Urzędu ma na uwadze ustaloną w sprawie niższą wagę naruszenia (Ad 1) oraz wykazane przez Stronę i opisane powyżej okoliczności naruszenia (Ad 2). Jednocześnie, wobec niestwierdzenia dodatkowych okoliczności obciążających Stronę, które mogłyby skutkować zaostrzeniem kary, wymierzona kara jest mniejsza niż obliczona według wzoru określonego w art. 13v ust. 2 Ustawy.

3.3. Wysokość kary pieniężnej

- (171) Prezes Urzędu ustalając wymiar kary za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę, uwzględnił na korzyść Strony opisane powyżej okoliczności łagodzące, dokonał miarkowania maksymalnej administracyjnej kary pieniężnej, ustalił

wysokość administracyjnej kary pieniężnej na 185 542,79 zł i w konsekwencji orzekł jak w punkcie I.2. sentencji decyzji.

- (172) Jest to zarazem kara mieszcząca się w granicach kary maksymalnej obliczonej w sposób określony w art. 13v ust. 2 Ustawy, z pominięciem świadczeń wskazanych w art. 13v ust. 2a Ustawy i uwzględniająca dyrektywy wymiaru kary, o których mowa w art. 13v ust. 2b pkt 1 - 5 Ustawy.
- (173) Prezes Urzędu wskazuje, że kara pieniężna ma znaczenie edukacyjne dla samego przedsiębiorcy - ma zapobiec ponownemu naruszeniu przez Stronę przepisów Ustawy. W konsekwencji, kara ma zatem być odczuwalną dolegliwością dla Strony, jako reakcja na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, i to zarówno dla podmiotu karanego jak i innych przedsiębiorców dopuszczających się naruszenia zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Kara ta ma za zadanie motywować Stronę postępowania - adresata norm prawnych do ich respektowania i służy zapobieganiu ponownemu naruszeniu przepisów Ustawy w przyszłości. Wymierzona Stronie kara pieniężna jest adekwatna do stopnia dokonanego przez Stronę naruszenia.
- (174) Zgodnie z art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.
- (175) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- (176) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa Urzędu niniejszą decyzją, Strona postępowania jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VI. Koszty postępowania

- (177) Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

- (178) Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
- (179) Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
- (180) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (181) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 95,12 zł.
- (182) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 95,12 złotych i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji. Ww. kwotę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VII. Pouczenie

- (183) Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy²² w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji²³. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji²⁴.
- (184) Jeżeli w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Strona postępowania:
- 1) uiści w całości karę pieniężną, oraz
 - 2) zrzeknie się wobec Prezesa Urzędu prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy,

²² Na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

²³ Na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

²⁴ Na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy

Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej o 20%²⁵. W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary pieniężnej²⁶.

- (185) Oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy powinno zostać złożone na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej i doręczone Prezesowi Urzędu przed upływem 14 dni od dnia doręczenia Stronie niniejszej decyzji.
- (186) Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna²⁷.
- (187) W przypadku złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez pełnomocnika, z pełnomocnictwa powinno wynikać upoważnienie dla pełnomocnika do złożenia przedmiotowego oświadczenia.
- (188) Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji²⁸.
- (189) Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu²⁹.
- (190) Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów³⁰.
- (191) Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
- 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

²⁵ Na podstawie art. 13v ust. 3 Ustawy

²⁶ Na podstawie art. 13v ust. 4 Ustawy

²⁷ Na podstawie art. 127a § 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

²⁸ Na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 r. poz. 143), dalej: „p.p.s.a.”

²⁹ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

³⁰ Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.

4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł³¹.

(192) Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika³².

(193) W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13h Ustawy, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:

- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy³³;
- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa Urzędu w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia³⁴;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa Urzędu, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie³⁵;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a³⁶;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu³⁷;
- 6) skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów³⁸.
- 7) od skargi na niniejsze postanowienie pobierany jest wpis stały w wysokości 100 zł³⁹;
- 8) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

(194) Stosownie do treści art. 13x Ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;

³¹ Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221 poz. 2193).

³² Na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

³³ Na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁴ Na podstawie art. 141 § 2 w zw. z art. 144 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 13q Ustawy.

³⁵ Na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

³⁶ Na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

³⁷ Na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

³⁸ Na podstawie art. 54 § 1a p.p.s.a.

³⁹ Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v Ustawy, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

*Marlena Boba
Zastępca Dyrektora
Departamentu Postępowań
w Sprawach Zatorów Płatniczych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/*

Załącznik:
Tabela A

Otrzymuje:
[informacja prawnie chroniona]

Załącznik. Tabela A.

[illegible]